

eller nogle af dem skal forhandles i Forbindelse med Realiteten. Om selve Domsforhandlingen gives følgende nærmere Bestemmelse:

Den foregaar paa *Grundlag af Skriftvekslingen og det Retssagen tilførte*. Vil en Part fremsætte Paastande eller Anbringender, paa hvilke Modparten ikke er blevet forberedt gennem det skriftlige Grundlag, bliver det efter Begæring ved Rettens Kendelse at nægte, saafremt deres Fremsættelse vilde medføre Forhandlingens Udsættelse, medmindre det skønnes at være undskyldeligt, at de ikke tidligere er meddelte. — Den, der først faar Ordet — i Almindelighed Sagsøgeren —, fremstiller kortelig Sagens Hovedtræk; derefter lader han ved Retsskriveren oplæse de Dokumenter, som han vil paabe- raabe sig, derunder Udskrifter af Tingsvidner og afgivne Partsforklaringer m. m. Modparten lader derpaa paa lignende Maade sine Dokumenter læse. Derefter udvikler førstnævnte Part nærmere sin Opfattelse af hele Sagen, derunder Bevisførelsens Resultater og de vedkommende Retsspørgsmaal, hvorefter Modparten faar Ordet for en tilsvarende Udvikling. — Naar Sagen skønnes tilstrækkelig behandlet, sluttet Forhandlingerne, Sagen optages og Dom afsiges. Domsforhandling i en ny Sag maa først paabegyndes, naar Dom i den sidst optagne Sag er vedtaget. (I særlig vanskelige Sager kan dog den endelig Vedtagelse af *Domsslutningen* opsættes til næste Dag).

3. Om *Genoptagelse* af en Sag, hvori der er gaaet Udeblivelsesdom, bestemmes, at vedkommende kan begære den genoptaget, naar han snaarest muligt og senest inden et Aars Forløb fra Dommens Afsigelse oplyser, at Udeblivelsen var ham utilregnelig, og det kan han ligeledes gøre, selv uden at godtgøre Udeblivelsens Utilregnelighed, naar han slet ikke har afgivet noget Svar i Sagen og han inden en Uge efter Dommens Afsigelse skriftlig begærer et nyt Retsmøde berammet samt enten fremlægger Bevis for at have betalt de idømte Sagsomkostninger eller i Retten deponerer Beløbet.

B. Appel og Kære m. m. (Kap. 36—38, §§ 394—424).

1. *Anke til Højesteret*. *Domme*, afsagte i første Instans af en Landsret, kan af Parterne paaankes til Højesteret.